

90-РІЧНИЙ ЮВІЛЕЙ

22 березня 2014 року академістові клубу «Чарівниця» Івану Степановичу Степанюку виповнилося 90 років! Наш ювіляр – справжня людина-легенда. Усе своє життя він був у центрі подій, які відбувалися в країні. Легендарна і багатостраждальна наша історія, вона ж є історією і його життя...

Любов Чумаченко

Педагог за освітою, він працював на освітянській ниві й дійшов до посади директора школи, приділяючи величезну увагу вихованню підростаючого покоління, а отже, майбутнього держави. У буремні роки Великої Вітчизняної війни зі зброєю в руках Іван Степанович боровся з фашистськими окупантами, за що його було відзначено 26 бойовими нагородами, серед них – 2 ордени. У важкий післявоєнний час І.С. Степанюк піднімав сільське господарство. Мирна праця

почесний донор України.

Та найголовніше досягнення пана Івана є його родина, адже він разом із коханою дружиною Надією Яківною (Царство їй Небесне) виховав двох доньок і нині пишається їхніми життєвими здобутками; радів народженню 3 внуків, а сьогодні радіє їхнім особистим досягненням і подумки дякує за увагу до дідуся; дїждав, як праведна людина, 2 правнуків, які продовжать його рід, а головне – понесуть у прийдешні покоління звістку про свого славного й працьовитого пращура.

За щедрість і теплоту душі в клубі

У залі кінотеатру ім. Довженка під час перегляду кінострічки «Ной»

кліні, Нью-Йорк.

Під час зйомок фільму не використовувалася жодна справжня тварина.

Думки академістів щодо переглянутої кінострічки «Ной» розділилися: одні були неймовірно вражені, інші – висловлювалися стримано, а ще іншим фільм здався жорстоким через велику кількість сцен із наявністю кровопролиття. Проте фільм є фільм, всесвітньо відомі стрічки ніколи не потребували однозначної схвальності чи засудження, мистецтво завжди має

впливати на кожну людину настільки, наскільки вона сама того прагне.

Академісти, хоч і люди з великим життєвим досвідом, проте йти в ногу із сучасним кінематографом хоче більшість із них. Тож напередодні Великодня кожен отримав можливість замислитися: а що зробив я, аби підтвердити, що Син Божий не даремно прийняв такі страждання заради спасіння християнських душ і що подібні потопа більше ніколи не матимуть місця в нашому житті.

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Три Великодні святкові дні кожен із членів клубу «Любисток» після урочистого богослужіння у храмі проводив зі своїми родинами. А на четвертий – вирішили відсвяткувати в теплому колі одноклубців, яких за два роки можна назвати другою родиною.

Дружна команда зарічан-любистківців. Куратор Сергій Муковоз

Світлана Гребень

Як і личить шляхетним молодіцям, кожна пані йшла на гостину зі своїм хлібом. Яких тільки пасок не понапікали наші дбайливі господині! Який щедрий стіл накрили! Які крашанки-писанки оздобили його!

Та застільля – лише радісне доповнення заходу. А саме свято цього річ вирішили провести у вигляді конкурсу-гри. Отож усі учасники, розділившись на дві команди, розпочали веселі випробовування.

Першим, чи не найскладнішим, конкурсом стала вікторина, яка довела, що академісти про Великдень знають практично все. А потім... Як виявилось, ще до початку святкування, у кімнаті було сховано 30 два десятка мальованих писаночок. Тож відшукати якнайбільше було завдання представникам команд. При активній допомозі уважних спостерігачів представниці таки впоралися, не знайшовши лише одне яєчко, що самотньо залишилося висіти за за-

навіскою.

Час розважитися і чоловікам. І хоч їх не так багато, та кожен – справжній мужчина. Долучили до цього випробування і куратора – Сергія Петровича Муковоза. Тож, по команді, кожен розкрутив обрану крашанку так, щоб оберталася якомога довше. Висновок: сили і мужності нашим чоловікам не позичати, а перемогла – молодість.

А далі була «Катанка» – одна з найдавніших великодніх забав. Ось тут і найскромніші любистківці «оживилися», бо ж кожному цікаво, чи торкнеться пущене з гірки яєчко одного з призів, розкладених неподалік.

Не забули й про традиційну застільну гру «Навбитки», якою і розпочали святкове частування.

Ось так весело і цікаво відсвяткували Великдень члени клубу «Любисток». Розходитись не хотілося. Та, коли прийшов час, поверталися додому веселі, радісні й сповнені бажання запам'ятати кілька ігор, щоб наступного року обов'язково провести їх дома з онучатками.

Почесні ювіляри клубу «Чарівниця»! Куратор Олексій Веред

героя була відзначена двома орденами Трудового Червоного Прапора, а почесні грамоти і перерахувати важко.

Активний спосіб життя Івана Степановича виявлявся у всьому, за що він брався: робота у Спілці ветеранів України, гра у шахи (кандидат у майстри спорту!), у 90 років ювіляр без особливих зусиль здобуває перемогу в молодих, завзятих і перспективних шахистів. До того ж Степанюк І.С. –

«Чарівниця» люблять Івана Степановича Степанюка як умілого оповідача та цікаву людину. Недаремно ж під цим листом підписалися 60 одноклубників ювіляра!

Щиро бажаємо вічно молодому ювілярові міцного здоров'я та оптимізму ще на багато років, щоб він міг радувати своєю присутністю близьких, рідних і одноклубників із осередку «Чарівниця».

«НОЙ» ПЕРЕД ПАСХОЮ

17 квітня представники клубів Академії пенсіонерів на запрошення Благодійного фонду Костянтина Єфименка переглянули кінострічку «Ной» у великій залі кінотеатру ім. Довженка.

Тетяна Однорог

Актор Рассел Кроу намагався за допомогою твіттера умовити папу римського Франциска подивитися фільм «Ной», називаючи картину потужною, що зачаровує і викликає резонанс. Зрештую Франциск запросив Рассела Кроу в Ватикан на коротку аудієнцію, у ході якої благословив фільм «Ной». Як заявив Кроу, з урахуванням численних суперечок навколо фільму запрошення до Ватикану було великою честю...

«Ной» – біблійний епічний фільм режисера Даррена Аронофскі за сценарієм Аронофскі й Ері Хендел. Фільм розповідає історію біблійного персонажа Ноя, роль якого виконує Рассел Кроу. Прем'єра відбулася 26 березня 2014 року в Нью-Йорку.

Сюжет: у світі, зруйнованому людським гріхом, Ной отримує божественну місію: побудувати ковчег, щоб врятувати свою сім'ю і пару тварин кожного виду від майбутнього потопу.

Аронофскі вперше заговорив про «Ноя» у квітні 2007 року, зізнавшись в інтерв'ю одній із газет, що персонаж Ной захопив його, коли йому було тринадцять років. Аронофскі розповів, що він бачить Ноя, як «темного, складного персонажа», який, переживши потоп, відчуває почуття «провини за те, що вижив».

Фільм почали знімати в липні 2012 року на півострові Дірхоль та деяких місцях Південної Ісландії. Зйомки також проходили в Нью-Йорку, Голлівуді, Вашингтоні, Міссісіпі. Нойв ковчег був побудований в Національному історичному парку у Верхньому Бру-